

วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๔๗๘ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๓ หน้า ๓๗๓๐

รัฐบาลได้ขอรับร่างพระราชบัญญัตินี้ไปพิจารณาก่อนสภา
ลงมติรับหลักการ
ที่ประชุมอนุมัติ

เลิกประชุมเวลา ๓๘.๒๗ นาฬิกา

นายปพาพ บุญ-หลง

นายประเสริฐ บัณฑิตคุณ

นายบุญช่วย สุกนขมัต

ผู้ตรวจรายงาน

ปพาพบุญ-หลง

แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓๕/๒๔๗๘ (สามัญ) สมัยที่ ๒

วันอังคารที่ ๒๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๘

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๓๕.๔๐ นาฬิกา

เมื่อสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ประธานสภา ฯ

กล่าวเปิดประชุม และอนุญาตให้สมาชิกสภา ฯ ตั้งกระทู้ถามรัฐบาล

ได้ตามลำดับ คือ

เจ้าพระยามหิธร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ตอบว่า กระทรวงยุติธรรมกังวลมากในอันที่จะอำนวยความสะดวกแก่ผู้มี อรรถคดีที่อยู่ห่างไกลจากศาลจังหวัด แต่ตามทางสอบถวน จำนวน ศาลของเรามีไม่น้อยกว่าประเทศขนาดเดียวกันอยู่แล้ว การที่จะยก ศาลแขวงให้เป็นศาลจังหวัดนั้น ต้องคำนึงถึงความสิ้นเปลืองของ ชาติด้วย ได้ลองเทียบค่าใช้จ่ายประจำปีศาลแขวงกับศาลจังหวัด เช่นศาลแขวงแม่ฮ่องสอนประมาณ ๖,๐๐๐ บาท ศาลจังหวัดแม่ฮ่องสอน ประมาณ ๓๓,๐๐๐ บาท ทั้งนี้ไม่ได้คิดถึงค่าใช้จ่ายของเจ้าหน้าที่ ที่เกี่ยวข้อง เช่นอัยการตำรวจ เรือนจำ ซึ่งถ้าคิดเข้าด้วยจะเป็นเงิน ไม่น้อยทีเดียว จึงควรระวังทั้งทางให้ความสะดวกและทางสิ้นเปลือง เพราะกรณีคล้าย ๆ กันยังมีในที่อื่นอีก อำเภอแม่ฮ่องสอนห่างไกล ไปมาจากจังหวัดแม่ฮ่องสอน รัฐบาลได้ทราบอยู่แล้ว แต่เดิม เมื่อยังไม่ได้ตั้งศาลแขวง ได้คิดแบ่งเบาความลำบากโดยส่งผู้พิพากษา จากศาลจังหวัดแม่ฮ่องสอนไปนั่งชำระความที่อำเภอแม่ฮ่องสอนตาม ปกติมี ๓ ครั้ง ครั้นต่อมารัฐบาลประสงค์จะยังความสะดวกให้ แก่ราษฎรผู้เกี่ยวข้องของทางคดีที่ไม่ออกนอกรรณอันควรจะได้ในท้องที่ ที่อยู่ห่างไกลจากศาลจังหวัดและการคมนาคมยังไม่สะดวก จึงได้ตั้ง ศาลแขวงขึ้น เมื่อได้ตั้งศาลแขวงขึ้นแล้ว การส่งผู้พิพากษาเดิน ทางไปชำระความที่อำเภอแม่ฮ่องสอนก็เป็นอันเลิก ครั้นต่อมาประมาณ

ตั้ง ๔ เดือน ได้ทราบจากข้าหลวงยุติธรรมประจำภาคและข้าหลวง
ประจำจังหวัดว่าการตั้งศาลแขวงแม่สะเรียงชนนหาปลดเปลื้องความ
ลำบากของผู้มีอรรถคดีจำนวนมากได้ไม่ เพราะความเกินอำนาจศาล
แขวงต้องกลับไปฟ้องกันที่ศาลจังหวัดแม่ฮ่องสอน มีเหตุผลสำคัญ
ที่เป็นข้อใหญ่ใจความอยู่ ๔ ประการ คือ ๑. ระยะทางไกลกัณฑ์การ
มากต้องเดินทางถึง ๒ วัน ๒. ที่อำเภอแม่สะเรียงอำเภอเดียวมีราษฎร
อยู่มากกว่าอำเภออื่น ๆ ในจังหวัดแม่ฮ่องสอนทั้งหมด ๓. พดเมือง
จำนวนมากเป็นชาวกระเหรี่ยงละว้า เมื่อศาลออกหมายเรียกมาเป็นพะยาน
โดยมากต้องใช้ตำรวจคุม มิฉะนั้นไม่ได้ตัวเป็นพะยาน ต้องเสีย
เวลาดำรวจควบคุม ๔. แต่ก่อนความลำบากเช่นนั้นไม่มีใครมี เพราะ
ยื่นฟ้องคดีที่อำเภอแม่สะเรียงได้ เมื่อถึงคราวก็มีผู้พิพากษาจากศาล
จังหวัดแม่ฮ่องสอนมาพิจารณาพิพากษาดังกล่าวข้างต้น อาศัยเหตุ
ที่ได้กล่าวมานี้ กระทรวงยุติธรรมตกลงใจที่จะยกศาลแขวงแม่สะเรียง
ขึ้นเป็นศาลจังหวัด ได้ปรึกษากับกระทรวงมหาดไทยเห็นชอบพร้อม
กันแล้ว ยังแต่จะจัดเพิ่มงบประมาณ ซึ่งถ้าสภาฯ อนุมัติจะเปิด
เป็นศาลจังหวัดได้ในราวต้นปีหน้า

๓. นายบุญมา เสรวิฐศรี ผู้แทนราษฎรจังหวัดเลย ตั้งกระทู้
ถามว่า • เรือจำทั่วทุกจังหวัด ซึ่งได้จัดทำขึ้นแต่ครั้งรัฐบาล
ราชาธิปไตยนั้น ห้องขังและห้องนอนของนักโทษ โดยมากไม่มี

หน้าต่าง และในห้องนอนห้องหนึ่ง ๆ มีนักโทษนอนรวมกันหลายคน มีอากาศหายใจไม่พอ ซึ่งเป็นการผลิตสกปรกอนามัยอย่างยิ่ง เวลาที่รัฐบาลได้ดำริจัดการแก้ไขให้ดีขึ้นกว่าที่เป็นมาแล้วประการใดบ้าง

น.ต. หลวงชำระนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ตอบว่า ตามเรือนจำโดยทั่วไปได้มีแพทย์คอยตรวจตรา และให้คำแนะนำอยู่เสมอ เมื่อมีสิ่งใดไม่ถูกต้องด้วยอนามัย ทางเรือนจำก็พยายามแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้เป็นไปตามคำแนะนำของแพทย์เท่าที่จะพึงปฏิบัติได้ กระทรวงมหาดไทยได้พยายามจัดตั้งเรือนจำชั่วคราวขึ้นในท้องที่ต่าง ๆ หลายแห่ง เพื่อขยายชยานักโทษในเรือนจำที่แออัดให้ผ่อนจำนวนลง นอกจากนั้นยังได้มีโครงการที่จะจัดตั้งเรือนจำภาคชนบทเป็นส่วนหนึ่งต่างหากจากเรือนจำที่มีอยู่เดิม และในเวลานักได้ตั้งเรือนจำภาคชนบทที่จังหวัดยะลาแห่งหนึ่ง ที่จังหวัดนครราชสีมาแห่งหนึ่ง ก็จะมีจัดตั้งขึ้นในที่แห่งอื่นต่อไปตามโอกาสและกำลังเงินที่อำนวยให้ เพราะฉะนั้นปัญหาเรื่องความแออัดของนักโทษก็ย่อมจะหมดไปในเมื่อได้ดำเนินการครบถ้วนตามโครงการนั้นแล้ว

๕. นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช ตั้งกระทู้ถามว่า ตามที่ข้าพเจ้าได้ร้องขอให้รัฐบาลทำถนนจากอำเภอเมืองไปอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช และรัฐบาลได้

จัดทำงานได้กรุยทางทางป่าวางแนวถนน บางแห่งได้พูนดินขึ้นแล้ว
เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๖ ราษฎรมีความยินดีมาก ถึงกับยกท่บ้านท่นา
ให้รัฐบาลเพื่อการสาธารณชน บัดนี้รัฐบาลได้หยุดการกระทำเสีย
แล้ว เหตุใดจึงทำผลุบไผ่เช่นนั้น รัฐบาลจะเข้าไปจนแล้วเสร็จ
หรือจะเลิกเสีย ถ้าจะทำให้แล้วเสร็จเมื่อใดจะแล้วเสร็จเปิดใช้
ประโยชน์ได้

น.ต. หลวงข้าราชการสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย ตอบว่า ทางจากอำเภอเมืองนครศรีธรรมราชไปอำเภอ
ปากพนัง ได้รวมอยู่ในโครงการนี้สร้างทางแล้ว เหตุที่ต้องหยุด
ทำเพราะเงินงบประมาณยังไม่พอ จึงต้องไปทำทางสายอื่นๆ ที่
สำคัญและทำค้างอยู่อีกหลายสายให้แล้วเสร็จเสียก่อน แต่อย่างไร
ก็ตามกระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้ว่า จะได้เริ่มเปิดการก่อสร้างใน
พ.ศ. ๒๔๗๐ และถ้าไม่มีอุปสรรคอันใดแล้ว มีความหวังว่าจะเปิด
ใช้ได้ในระยะเวลา ๓ ปี

๕. นายจิ่ง จิ่งจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง ตั้งกระทู้ถามว่า
การสอบได้นักเรียนชั้นมัธยมบริบูรณ์ของกระทรวงธรรมการในครั้ง
ต่อไป ๓. เพื่อถอนเงินไว้ การตรวจข้อสอบจะให้ครูและข้าราชการ
ในกระทรวงธรรมการตรวจโดยมิต้องเสียเงินค่าตรวจเช่นการตรวจ
ข้อสอบได้นักเรียนตามหัวเมืองจะได้หรือไม่ หรือถ้าตรวจไม่ทัน

เพราะมีนักเรียนเข้าสอบมาก ก็จ้างเขาเพราะที่เหม่อมอจะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้เพราะเหตุใด ๒. เพื่อความสะดวกในการศึกษาต่อของยุวชนจะสอบให้เสร็จและตรวจตัดสินให้เสร็จก่อน โรงเรียนวิสามานยนานาชาติ เช่น มหาวิทยาลัย โรงเรียนนายเรือ โรงเรียนนายร้อยทหารบก ฯลฯ เบื้องต้นนักเรียนจะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้เพราะเหตุใด

ขุนสกลวิชิตศึกษากร รัฐมนตรีช่วยราชการกระทรวงธรรมการตอบว่า ๑. กระทรวงธรรมการได้จัดทำอยู่แล้ว กล่าวคือจ้างตรวจแต่เฉพาะที่เหม่อมอเจ้าหน้าที่เท่านั้น แต่จำนวนนักเรียนที่เข้าสอบได้ช้นนมาก จึงต้องตั้งกรรมการขึ้นตรวจมากเพื่อให้งานดำเนินด้วยความประสงค์ ส่วนการที่จะให้ครูและข้าราชการในกระทรวงธรรมการทำการตรวจให้โดยไม่คิดค่าตรวจให้ นั้น ได้พิจารณาโดยละเอียดแล้ว เห็นว่าจะเสียผลมากกว่าได้ การตรวจข้อสอบได้ส่วนที่ค่าความขยิบบริบูรณ์ ซึ่งไม่ใช่กระทรวงจัดการสอบทั้งหัวเมืองและในกรุงเทพฯ ไม่ได้ค่าตรวจ ๒. กำลังพิจารณาจัดให้ความสะดวกอยู่แล้ว เช่นในปี พ.ศ. ๒๕๑๘ ก็ได้ทำความตกลงให้ความสะดวกแก่นักเรียนที่ประสงค์จะไปเรียน โรงเรียนวิสามานยนานาชาติเป็น

อย่างดี

๖. ขุนครุการพิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพิจิตร ตั้งกระทู้ถาม
ว่า ด้วยยิวชนตามชนบทเวดามริได้พฒนมากชน ย่อมจะเป็นภัยแก่
ชาติในภายหน้า การเบงทนเพราะมีผผกผันไปจำหน่ายตามตำบง
มากชน ผู้จำหน่ายผผกผันกษักอาจมีนโยบายจำหน่ายผผกผันเกินควม
ไปด้วย ถ้าไม่ทำเช่นนนักชาติทุน และจะผูกขาดได้เงินเบะจะ
มาก ๆ ไปทำไม เมื่อมีผู้ต้องการในประเทศเรามาก ผผกผันเกิน
ไหลมาเทมาทุกซอกทุกมุม เจ้าพนักงานเรามีดักเท่าไร จึงจะไม่
ปราบให้ราบคาบได้ นอกจากจะจำกัดโรงจำหน่ายผผกผันของรัฐบาลให้
น้อยลง ข้าพเจ้าขอถามรัฐบาลว่า ๑. จะลดโรงจำหน่ายผผกผันให้น้อยลง
คงให้มีแต่ที่จังหวัดและอำเภอแห่งละ ๑ โรงจะได้หรือไม่ ๒. รัฐบาล
จะจัดการจำหน่ายผผกผันแทนยกษ์เดี่ยวเองทุกแห่งจะได้หรือไม่ เพื่อ
บ้องกัญยวชนเข้าได้ และเพื่อตัดแหล่งจำหน่ายผผกผันเกินให้น้อยลง
๓. รัฐบาลจะมีนโยบายช่วยเหลือผู้เสผผกผันคิดแล้วให้ละทิ้ง โดย
ปราศจากอันตรายจะได้หรือไม่

ขุนสมหารหิตะคดี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ตอบ
ว่า ๑. จะลดโรงจำหน่ายให้มีที่จังหวัดและอำเภอแห่งละหนึ่งโรง
นั้นยังทำไม่ได้ เพราะเกี่ยวกับท้องที่และจำนวนคนกษักผผกผัน ถ้า
ลดโรงจำหน่ายผผกผันไม่พอเพียงกับผผกผันก็เท่ากับเปิดโอกาสให้คนคิด
ผผกผันผผกผันเกินมากชน ๒. การบ้องกัญยวชนนนักมีการควบคุมอยู่

แล้ว ในพระราชบัญญัตินั้น ส่วนที่จะตัด โรงจำหน่ายฝิ่นให้หยุด
ลงนั้น หาได้อยู่ที่เปลี่ยนร้านผู้รับอนุญาตมาเป็นร้านรัฐบาลจัดทำ
เสียเองไม่ ๓. เรื่องรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ตอบ
ในกระทู้ถามที่ ๔๕๐ / ๒๔๗๗ เรื่องการรักษาคนติดยาให้เลิกสูบ เมื่อ
วันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๔๗๗ ในสภาฯ นั้นแล้ว

๗. นายสนิท เจริญรัฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา ตั้ง
กระทู้ถามว่า ในการประดิษฐ์วัตถุคิบบเป็นสินค้าสำเร็จรูปนั้น สำหรับ
ประเทศสยามซึ่งอุดมด้วยวัตถุดิบ ย่อมจะต้องดูแลแบบอย่างหรือแนว
ความคิดของประเทศอื่น ๆ ซึ่งมีวัตถุดิบคล้ายคลึงกับประเทศสยามด้วย
เพื่อประกอบความคิดของเราว่าวัตถุดิบชนิดไหน ควรจะประดิษฐ์
เป็นสินค้าอะไรได้บ้าง เวदानเรากได้มีผู้แทนรัฐบาลเช่น ทูต กงสุล
และข้าหลวงพาณิชย์ประจำอยู่ในนานาประเทศแล้ว จึงขอทราบว่
รัฐบาลเคยได้ทราบข่าวคราวแสดงความคิดเห็นในแนวความคิด
ประดิษฐ์วัตถุดิบเป็นสินค้าสำเร็จรูปในต่างประเทศ อันจะเป็น
ประโยชน์แก่รัฐบาลในการส่งเสริมอุตสาหกรรมของประเทศเราจาก
ผู้แทนเหล่านั้นบ้างหรือไม่

พ.อ. พระบริภัณฑ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ
ตอบว่า รัฐบาลได้ทราบจากผู้แทนเหล่านั้นบ้าง

๘. ขุนอินทรภักดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ ตั้งกระทู้ถามว่า ๑. อัตราค่าธรรมเนียมศาล ตามบัญญัติท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งของตาราง ๑ ในหมวด ก. อัตราทั่วไปนั้น บางศาลมีศาลจังหวัดหมักกักเป็นต้นมิได้เสียเลย เช่นกรณีพาทเรือหินสัน ทนทรัพย์เพียง ๒๐๐ บาท ตามธรรมเนียมจะต้องเรียกค่าชนศาล ๕ บาท แต่ศาลกลับเรียกค่าชนศาลถึง ๑๕ บาท ทั้งนี้เป็นเพราะเหตุใด ก็อะไรเป็นหลัก ๒. ในอัตราค่าธรรมเนียมศาลไม่มีบัญญัติไว้ให้เรียกค่าหมายเรียกจำเลยและค่าหมายเรียกพยาน แต่ทางปฏิบัติทราบว่า บางศาลยังเรียกเก็บตามเดิม บางศาลก็ไม่เรียก ทั้งนี้เป็นเพราะเหตุใด ศาลที่เรียกเก็บอยู่หรือหลักอะไรเรียกร้อง

เจ้าพระยามหิธร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ตอบว่า เพื่อดำเนินการเข้าใจในเบื้องต้น รัฐบาลขอตอบว่าตามกระทู้ ทง ๒ ข้อนี้ เกี่ยวกับการเรียกค่าธรรมเนียมศาล เป็นเรื่องแปลกฎหมายซึ่งอยู่ในอำนาจของศาลโดยเฉพาะตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๕๗ และมีทางที่ความจะออกชรัณฎีกาไปยังศาลสูงได้ เมื่อเห็นว่าศาลชั้นต้นเรียกผิด กระทรวงยุติธรรมห้ามอำนาจที่จะตั้งศาลหรือทำคำสั่งวางระเบียบในเรื่องนี้ไม่ได้ เพราะจะเป็นการก้าวก้าวกับอำนาจตุลาการ ดังที่ได้เคยมีผู้ตั้งกระทู้ถามเรื่องศาลเรียกค่าค่าขอให้ออกหมายไม่เหมือน

กัน ซึ่งกระทรวงยุติธรรมได้ตอบไปตามทำนองที่กล่าวไว้ แต่
เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ค.ศ. ๑๙๓๕ ตามกะที่ข้อ ๑ กระทรวงยุติธรรม
ได้สอบถามศาลจังหวัดห่มศักดิ์ ได้ความว่าคดีนั้นต้นทุนทรัพย์ไม่
เกิน ๒๐๐ บาท ซึ่งเดิมศาลนั้นเรียกค่าชดเชย ๑๕ บาทจริง โดย
อาศัยการตีความตามวรรคสุดท้ายในตาราง ๑ แห่งประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความแพ่งได้เรียกในทำนองนี้ไปแล้ว ๑ เรื่อง ครั้น
ต่อมาเมื่อผู้พิพากษาใหม่ย้ายไปประจำ มีความเห็นว่า วรรคสุดท้าย
ในตาราง ๑ ใช้สำหรับคดีไม่มทุนทรัพย์ ถ้าหากเป็นคดีมทุนทรัพย์
ก็ต้องเรียกร้อยละ ๒ ครึ่ง ตามจำนวนทุนทรัพย์ จึงได้สั่งให้เรียก
ตามอัตราที่วางต่อไป ส่วนค่าชดเชยที่ได้เรียกไว้เกินอัตรา ก็ได้
จัดการคืนให้แก่คู่ความบางรายเรียบร้อยแล้ว ตามกะที่ข้อ ๒ ที่ว่าใน
อัตราค่าธรรมเนียมศาลไม่มีบัญญัติไว้ให้เรียกค่าหมายเรียกจำเลยและ
หมายเรียกพยานนั้น ความจริงได้มีบัญญัติไว้แล้วในตาราง ๒ (๒)
ท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง คือ “ค่ายื่นคำขอให้
ออกหมายเรียกหรือหมายอื่น ๆ” ซึ่งถ้าจะเข้าใจให้ชัดควรอ่าน
มาตรา ๓๔๘ ประกอบด้วย ตามกะที่กล่าวไว้ว่า ค่าธรรมเนียม
เหล่านี้บางศาลก็เรียกเก็บ แต่บางศาลก็ไม่เรียกเก็บนั้น ไม่ทราบ
ว่าศาลใดได้ปฏิบัติต่างกันดังที่กล่าว แต่ถ้ามองเป็นคดีนั้น ก็เป็นเรื่อง
แปลกกฎหมายซึ่งรัฐบาลได้เห็นความลำบากอยู่ก่อนแล้ว ดังจะเห็น

ได้จากเมื่อคราวเสด็จนอกร่างพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งมีบทให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมที่จะออกกฎกระทรวงเพิ่มเติมและแก้ไขเปลี่ยนแปลงตารางอัตราค่าธรรมเนียมศาลและค่าฤชาธรรมเนียมอื่น ๆ ได้ (มาตรา ๕ (ก)) ทั้งนี้โดยผู้ตั้งข้อสงสัยว่าจะเป็นทางแก้ไขข้อขัดข้องในปัญหาเรื่องค่าธรรมเนียมซึ่งอาจจะมิชนได้ในภายหน้า แต่บทบัญญัติดังกล่าวแล้วก็ได้ถูกคัดออกเสีย ฉะนั้นการทำความเข้าใจในเรื่องนี้จึงควรขอให้ศาลสูงวินิจฉัยเป็นแบบอย่าง หรือมีมติเป็นเรื่องที่จะต้องดำเนินการแก้ไขกฎหมายทำนองเดียวกับที่กระทรวงยุติธรรมได้เคยตอบกระทู้ที่เคยกล่าวมาข้างต้นนั้นแล้ว

๘. นายสวัสดิ์ ยุวะเวส ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครสวรรค์ ตั้งกระทู้ถามว่า ๑. ท่านทราบหรือไม่ว่าในจังหวัดนครสวรรค์และทางเหนือขึ้นไป ได้มีบุคคลแต่งตั้งตนเป็นผู้วิเศษมีอิทธิฤทธิ์ต่าง ๆ ๒. การที่ผู้วิเศษเกิดขึ้นเนื่อง ๆ นั้น เป็นวิถีทางที่ขัดต่อนโยบายของรัฐบาลอย่างไรบ้างหรือไม่ ๓. รัฐบาลจะมีทางปราบปรามให้สาบสูญไปหรือไม่

น.ต. หลวงชำนาญาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ตอบว่า ๑. กระทรวงมหาดไทยได้ทราบทั้งได้พยายามกวัดขันธ์ปราบปรามอยู่เดิม ๒. ถ้าการแต่งตั้งตนเป็นผู้วิเศษเป็น

การทอดกวดง ประชาชนพลเมืองให้หลงเชื่อ อภินิหาร โดย เรียกร้าง
เอาประโยชน์ หรือเจตนาหาสมัครพรรคพวกเพื่อตั้งตนเป็นหัวหน้า
แล้วก่อความไม่สงบเรียบร้อย หรือยุยงส่งเสริมพลเมืองให้แข็ง
กระด้างต่อการปกครองของบ้านเมือง การเหตุนิยมขัดต่อนโยบาย
ในทางปกครอง และขัดต่อกฎหมาย ๓. เมื่อปรากฏว่าผู้วิเศษ
กระทำการอันเป็นผิดต่อกฎหมายก็ได้จัดการจับกุมมาขังไว้ให้คาด
ลงโทษอยู่เต็มอ แต่การที่จะทำให้หมดสิ้นไปที่เดียวกันนี้ ก็จำต้อง
อาศัยความร่วมมือของราษฎรด้วย กล่าวคือ ถ้าราษฎรไม่เชื่อถือ
และไม่ยอมเจือจานด้วยวิธีใด ๆ แล้ว ผู้วิเศษก็จะดำรงตนอยู่ไม่ได้
และหมดสิ้นไปเอง

๑๐. นายจิ่ง จิ่งจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง ตั้งกระทู้ถาม
ว่า ครูประชาบาลมีเงินเดือนน้อย แต่ต้องทำงานหนักคนหนึ่งต้อง
สอนนักเรียนมากและหลายชั้นรวมกันจนผิดหลักครู บ้างเห็นจำเป็น
ก็ไม่ได้อย่างข้าราชการอื่น ๆ และต้องปฏิบัติอยู่ในวินัยของข้าราชการ
อย่างเคร่งครัด เพื่อไม่เป็นการเอาเปรียบแก่เขาอย่างกวน ครู
ประชาบาลที่ไปราชการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ทางอำเภอ หรือไปราชการ
ณที่อื่นใด รัฐบาลจะให้ค่าพาหนะ ค่าที่พัก และเบยเลี้ยงเช่น
ข้าราชการอื่น ๆ จะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้เพราะเหตุใด

ขุนศึกนครวิเทศศึกษากร รัฐมนตรีช่วยราชการกระทรวงธรรมการ
ตอบว่า ค่าพาหนะและค่าเบียดเบียนเดินทางของครูประชาบาล และ
ข้าราชการศึกษาที่ไปราชการต่างท้องถิ่น เบิกได้โดยอนุโลมเช่นเดียวกับ
ข้าราชการพลเรือนสามัญตามระเบียบของกระทรวงการคลัง

๓๓. นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรม
ราช ตั้งกระทู้ถามว่า ประเทศสยามเป็นประเทศการเพาะปลูก การ
ทำนาทำสวนย่อมเป็นกระดูกสันหลังของชาติ การบริหารสวนที่ดิน
จึงสำคัญยิ่ง จึงขอถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราษฏการว่า
๑. งานที่ดินทางอำเภอซึ่งเบื่องานที่กระทรวงไม่เจาพนักงานประจำ
เป็นแต่จ้างฝากกับเจ้าหน้าท้องถิ่น ใดจริงหรือไม่ ขณะนั้นการจับจอง
ที่ดิน การโอนที่ดิน คงค้างมากมายทุก ๆ อำเภอจริงหรือไม่ ท่าน
จะแก้ไขอย่างไร ๒. กำหนดผู้ใหญ่บ้านนำชั้นผู้ตรที่ดินทบทมอยู่
อยู่เสมอ เพราะเห็นแก่ค่าชั้นผู้ตรหรืออย่างอื่น ๆ เป็นเหตุให้ราษฎร
เดือดร้อนจริงหรือไม่ ท่านจะแก้ไขอย่างไร ๓. การ โอนที่ดินใน
หอบะเบียนที่ดินกรุงเทพ ๆ งานค้างอยู่ตงพิน ๆ เรืองจริงหรือไม่ และ
งานที่ค้างเพราะเจ้าพนักงานที่ดินบกกรมการ อำเภอมมีความเห็นไม่ตรง
รอยกันในการสอบเขตต์และอื่น ๆ จริงหรือไม่ ท่านจะแก้ไขอย่างไร

พ.อ. พระยาฤทธิโชคไชย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราษฏการ
ตอบว่า ๑. งานที่ดินทางอำเภอไม่เบื่องานของกระทรวงเกษตรราษฏการ

แต่ฝ่ายเดียว แต่เป็นงานในหน้าที่โดยตรงของอำเภอด้วย การ
โอนที่ดินที่มีหนังสือสำคัญเป็นหน้าที่ของกระทรวงเกษตรราชการไม่ได้
ฝากใคร ส่วนการโอนที่ดินที่ยังไม่มีหนังสือสำคัญแต่ดงกรรมสิทธิ์
หรือมีแต่ใบเทียบยาซึ่งต้องทำกรรมกรรมสัญญาที่อำเภอขึ้นก็เพราะ
เป็นหน้าที่โดยตรงของอำเภอเอง ส่วนการจับจองที่ดินนกฎหมาย
กำหนดให้อำเภอเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ในชั้นต้น จึงไม่ใช่งานฝาก
ส่วนที่ว่าขณะนั้นงานที่ดินคงค้างมากมายทุก ๆ อำเภอขึ้น ถ้าหมาย
ถึงงานหน้าที่กระทรวงเกษตรราชการแล้ว ขอตอบว่าไม่จริง เพราะ
เท่าที่เป็นอยู่ในเวลานี้ ทราบว่าราษฎรจับจองที่ดินมือเปล่ากันเป็น
ส่วนมาก ส่วนการโอนที่ดินที่มีหนังสือสำคัญแต่ดงกรรมสิทธิ์ก็มีของ
ที่ดินและโฉนดประจำจังหวัดเป็นเจ้าหน้าที่โดยตรงอยู่แล้ว ๒. เรื่อง
เช่นนี้ถ้าหากจะมีอยู่บ้าง ก็เป็นข้อเท็จจริงและเป็นการกระทำอันไม่
ชอบของบุคคลเป็นราย ๆ ไป ซึ่งราษฎรผู้เสียหายย่อมจะร้องคัดค้าน
เพื่อคุ้มครองสิทธิของตนได้ตามกฎหมายตามทางปฏิบัติ กำนัน
ผู้ใหญ่บ้านเป็นแต่เพียงผู้นำชั้นต้นในชั้นต้นเท่านั้น ส่วนการดำเนิน
การต่อไปก็มีพนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณารับผิดชอบอยู่แล้ว เห็นว่า
มีกฎหมายและระเบียบการคุ้มครองสิทธิของราษฎรอยู่พอแล้ว จึง
ไม่มีอะไรจะแก้ไข ๓. ได้ตอบส่วนแล้วไม่จริง ดังนั้นจึงไม่มีเหตุ
อะไรที่จะแก้ไข

๓๒. นายแซ ยูนีพซึ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี ตั้งกระทู้ถามว่า ๑. เหตุไฉนรัฐบาลจึงไม่อนุญาตให้ราษฎรตัดไม้ยางที่ชำรุด เช่นเป็น โปดง ยอดด้วน ต้นแก่จนเจาะน้ำมันไม่ออก ยืนตาย ที่ชนอยู่ริมลำน้ำภายในระยะ ๓๐ เมตรนับจากฝั่งแม่น้ำ เพราะปรากฏว่าต้นยางชำรุดเหล่านี้มักจะล้มลงมาในลำแม่น้ำเป็นการกีดขวางแล่งทางเดินเรือแพของราษฎรอยู่เสมอ ๒. เหตุไฉนรัฐบาลจึงไม่อนุญาตให้ราษฎรตัดไม้มะเกลือ เพราะไม้มะเกลือเป็นไม้ที่มีราคาดี ถ้าอนุญาตให้ราษฎรตัดได้จะเป็นการส่งเสริมให้ราษฎรที่ยากจนได้มีทางประกอบอาชีพ อันเป็นชนสำคัญได้อีกอย่างหนึ่ง

พ.อ. พระยาเทพหัสดิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราชการตอบว่า ๑. ทางกรมได้วางระเบียบการอนุญาตตัดฟันต้นยางไว้ว่าต้นยางที่จะอนุญาตให้ตัดฟันได้ต้องมีลักษณะดังนี้ คือ แก่เต็มวายน้ำมันแล้ว เป็นโรค เช่นยอดด้วน พุ่มแห้งตายภาค กดวงโปดงหรือต้นที่ตายแล้ว แต่สำหรับต้นยางที่แก่เต็มวายน้ำมันที่ยังมีริมลำน้ำภายในระยะ ๓๐ เมตร ห้ามมิให้อนุญาตตัดฟัน เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุผลอันสมควร เช่นอาจจะล้มลงทับทางน้ำสาธารณะซึ่งอาจเป็นอันตรายหรือขัดขวางในการคมนาคม การห้ามทงนกเพอรักษาตัดงมิให้พัง โดยรวดเร็ว เนื่องจากกระแสน้ำกัด เพราะรากของต้นยางสามารถยึดเหนี่ยวดินริมฝั่งไว้ได้บางส่วน และพุ่มสามารถ

บ้องกันกำลังแรงของฝนที่จะชะดินริมฝั่ง และเป็นเครื่องช่วยบ้องกัน
มิให้กระแสน้ำในฤดูฝนบ่าดงจากฝั่งโดยแรงและเร็วเกินควร นอก
จากนัยเป็นทออาศัยของราษฎร ลัดดับกและลัดดับน้ำอีกด้วย ฉะนั้น
จึงเห็นว่าเป็นระเบียบการที่ดีอยู่แล้ว ๒. ไม้มะเกลือในเขตจังหวัด
เพชรบุรี เป็นไม้ที่หายากและเป็นสินค้าที่มีราคาดี ราษฎรได้ตัดฟันลง
เสียเป็นอันมากเป็นเวลายาวนานมาแล้ว จนปรากฏว่าป่าได้ทรุดโทรม
ลงและไม้มีเหลืออยู่น้อยมาก ถ้าจะคงอนุญาตต่อไป ป่าไม้มะเกลือ
ก็คงจะสูญพันธุ์ไปเป็นแน่ จึงได้ตัดการอนุญาตเสียชั่วคราว (ตั้งแต่
พ.ศ. ๒๔๗๕) เพื่อให้ป่าไม้มะเกลือได้มีเวลาพักฟื้นและฟื้นตัวขึ้น
ตามเดิม ซึ่งทรงโดยได้คำนึงถึงการอาชีพของราษฎรในเวลายาว
นานนั่นเอง เมื่อไม้เหล่านี้นเติบโตพอสมควรแล้ว ทางการก็จะเปิด
อนุญาตต่อไป

- ส่วนกระทู้ถามของนายสว่าง ศรีวิโรจน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัด
เพชรบุรี เรื่องหนของชาวนา และเรื่องการปรับปรุงเขตจังหวัด
- กระทู้ถามของ พ.อ. พระยาวิเศษสิงหนาท ผู้แทนราษฎรจังหวัดนคร
นายก เรื่องแพทย์แผนโบราณ กระทู้ถามของนายเขียน กาญจนพันธ์
ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ เรื่องการค้าโรงจ และเรื่อง
กรรมกรว่างงาน กระทู้ถามของหลวงศรีประกาศ ผู้แทนราษฎรจังหวัด
เชียงใหม่ เรื่องไม้ขีดไฟหน้ภาษี กระทู้ถามของนายวงศ์ แสงศิริพันธ์

ผู้แทนราษฎรจังหวัดแพร่ เรื่องสถานที่ราชการ กับกระทู้ถามของนาย
ทองกระจาย รัชตะวรรณ ผู้แทนราษฎรจังหวัดปทุมธานี เรื่องเจ้า
หน้าที่ตำรวจเร่งรัดราษฎรให้เสียเงินอากรค่านานนั้น ผู้ตั้งกระทู้ไม่
มาประชุม ประธานสภา ฯ จึงให้เลื่อนไป

อนึ่ง กระทู้ถามของนายทองม้วน อัครถาวร ผู้แทนราษฎรจังหวัด
มหาสารคาม เรื่องการอบรมทหาร และกระทู้ถามของนายจิ่ง
จริงจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง เรื่องหญิงนคร ได้เกณฑ์เกณฑ์
รัฐบาลยังไม่พร้อมที่จะตอบ สำหรับกระทู้ถามของขุนครุการพิจิตร
ผู้แทนราษฎรจังหวัดพิจิตร เรื่องสร้างที่ว่าการอำเภอ กับกระทู้ถาม
ของนายบุญมา เดวีรัฐศรี ผู้แทนราษฎรจังหวัดเลย เรื่องเวลาให้
อาณัติสัญญาของเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้น ผู้ตั้งกระทู้ขอถอน

ประธานสภา ฯ เสนอร่างพระราชบัญญัติจำกัดแร่ดีบุก แก้ไข
เพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๘ ของขุนวรคำสันต์รณกิจ ผู้แทนราษฎร
จังหวัดสุราษฎร์ธานี ต่อที่ประชุม

ผู้เสนอได้แถลง ถึง ความประสงค์ ใน การ ที่ เสนอ ร่าง พระราช
บัญญัตินี้มีความสำคัญว่า เพื่อจะเพิ่มจำนวนแร่ในครอบครอง
ของผู้ค้นหาแร่ให้มากกว่าเดิม

เมื่อได้มีการอภิปรายกันแล้ว ในที่สุดที่ประชุมลงมติรับหลักการ
การแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ และลงมติให้ส่งร่างพระราชบัญญัตินี้

ไปให้คณะกรรมการสามัญชต์ที่ ๓ พิจารณา กำหนดการแปร
ญัตติภายใน ๓ วัน นับแต่วันที่สภา ฯ ลงมติ

ประธานสภา ฯ เสนอร่างพระราชบัญญัติพระราชทานวิสุงคาม
สีมา พุทธศักราช ๒๔๗๘ ของรัฐบาลต่อที่ประชุม

รัฐบาลได้แถลงถึงความประสงค์ในการที่เสนอร่างพระราชบัญญัติ
นี้มีความสำคัญว่า เห็นเป็นการสมควรที่จะพระราชทานวิสุงคาม
สีมาให้แก่วัด เพื่ออุโบสถสังฆกรรมสืบไป

เมื่อได้มีการอภิปรายกันแล้ว ในที่สุดที่ประชุมลงมติรับหลัก
การแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ และลงมติให้ส่งร่างพระราชบัญญัติ
นี้ไปให้คณะกรรมการสามัญชต์ที่ ๒ พิจารณา กำหนดการแปร
ญัตติภายใน ๓ วัน นับแต่วันที่สภา ฯ ลงมติ

ประธานสภา ฯ เสนอร่างพระราชบัญญัติชั้นผู้ตรพดิกศพแก้ไข
เพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๘ ของนายเนย สัจจมา ผู้แทนราษฎร
จังหวัดอุบลราชธานีต่อที่ประชุม

ผู้เสนอได้แถลง ถึง ความ ประสงค์ ใน การ ที่ เสนอ ร่าง พระราช
บัญญัตินี้มีความสำคัญว่า เพื่อไม่ให้ผู้พิพากษาซึ่งมีหน้าที่ในทาง
ตุลาการไปเกี่ยวข้องในการ สอบสวนและการ ชั้นผู้ตรพดิกศพซึ่งตาย
โดยฆาตกรรมวิสามัญ

เล่ม ๕๓ หน้า ๓๗๒๘ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๔๗๘

เมื่อได้มีการอภิปรายกันแล้ว ได้มีมติมาชิกเสนอญัตติขอให้
ประชุมยกเรื่องอันชนปรึกษา

ที่ประชุมเห็นชอบด้วย เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัติขึ้นฉบับไป

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๕๕ นาฬิกา

นายปพาพ บุญ-หลง

นายประเสริฐ บัณฑิตคุณ

นายบุญช่วย ตุ่นขันธ์

ผู้จตรายงาน

ปพาพ บุญ-หลง

แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร